

Ryszard Ganowicz (1990-1993, 1993-1996)

BIOGRAFIA

Ryszard Ganowicz urodził się 2 czerwca 1931 r. w Wilnie. W 1945 r. razem z rodzicami i bratem przeniósł się do Łodzi, a jesienią 1948 r. – do Poznania. W 1950 r. ukończył Liceum im. Karola Marcinkowskiego. Uczęszczał też do średniej szkoły muzycznej w klasie fortepianu. W 1954 r. ukończył studia inżynierskie na Wydziale Budownictwa Lądowego Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu, a w 1956 r. studia II stopnia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej. Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał w 1960 r. na Politechnice Warszawskiej za pracę dotyczącą teorii płyt Reissnera i teorii płyt trójwarstwowych. W lipcu 1978 r. Rada Państwa nadała mu tytuł naukowy profesora nauk technicznych.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA

W 1954 r. rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną w Katedrze Matematyki, następnie w Katedrze Mechaniki Budowli Politechniki Gdańskiej. W 1964 r. został zatrudniony jako adiunkt w Katedrze Mechaniki Budowli i Konstrukcji Budowlanych Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu. W 1965 r. rozpoczął pracę w Zakładzie Mechaniki Technicznej Instytutu Podstaw Techniki na Wydziale Technologii Drewna, z przerwą w latach 1967—1969 na pracę wykładowcy teorii konstrukcji na Wydziale Budownictwa Lądowego Uniwersytetu w Chartumie (Sudan). Kierował Zespołem Dydaktycznym Mechaniki Technicznej, Zakładem Mechaniki i Techniki Ciepłej, a po kolejnej reformie struktury organizacyjnej Wydziału— Katedrą Mechaniki i Techniki Ciepłej. W latach 1975—1978 był dyrektorem Instytutu Mechanizacji Rolnictwa. Po wyborach na stanowisko rektora rozpoczął reformowanie i przystosowanie Akademii do nowych warunków; stał się orędownikiem poszerzania i uatrakcyjniania oferty edukacyjnej.

PROBLEMATYKA BADAWCZA

Na początku działalności naukowej profesor Ganowicz zajmował się badaniami podstawowymi w dziedzinie teorii niejednorodnych i modelowych konstrukcji inżynierskich. Oprócz prac teoretycznych prowadził badania inżynierskie konstrukcji żelbetowych i stalowych oraz konstrukcji drewnianych. W tym obszarze jego zainteresowania naukowe obejmowały m.in. badania drewnianych elementów konstrukcyjnych i ich pracy w zmiennych warunkach otoczenia, badania konstrukcji budowlanych zespolonych z drewna i twardej płyty pilśniowej, wykorzystanie metod stochastycznych do opisu pełzania elementów drewnianych.

Szczególne miejsce wśród zainteresowań Profesora zajmowały zabytkowe drewniane konstrukcje więźb dachowych polskich kościołów. Wraz ze studentami rozpoczął poszukiwania obiektów o konstrukcji drewnianej w Polsce. Ich inwentaryzacja, ocena stanu i analiza były tematem wielu prac dyplomowych. Efektem tych poszukiwań i fascynacji Profesora jest książka „Historyczne więźby dachowe polskich kościołów” wydana w 2000 r., już po jego śmierci.

DOROBEK NAUKOWY

Dorobek naukowy profesora Ganowicza obejmuje ponad 130 pozycji, w tym 80 prac opublikowanych drukiem oraz około 50 prac o charakterze naukowo-technicznym w formie raportów i ekspertyz. Profesor opublikował wiele prac w czasopismach krajowych i zagranicznych o uznanej w świecie randze, m.in. w „Holztechnologie”, „Wood Science and Technology”, „Holz als Roh- und Werkstoff”, „Theoretische und Experimentale Bautechnik, Forschung und Anwendung”. Był współautorem podręcznika „Statyka” oraz czterech skryptów. Recenzował prace publikowane w „Applied Mechanical Reviews”, miesięczniku wydawanym przez Amerykańskie Stowarzyszenie Inżynierów Mechaników, a w latach 1961—1965 w „Zentralblatt für Mathematik”, czasopiśmie wydawanym w Berlinie. Wspólnie z pracownikami Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie (1985—1989) realizował badania „Podstawy obliczeń i wymiarowania drewnianych konstrukcji budowlanych”, a z Instytutem Technologii w Lund w Szwecji (1989—1992) – zagadnienie wyznaczania energii zniszczenia drewna rozciąganego w poprzek włókien.

DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA

Ważniejsze funkcje na uczelni:

1990—1993 i 1993—1996 rektor Akademii Rolniczej w Poznaniu.

Ważniejsze funkcje poza uczelnią:

udział w pracach sekcji oraz komitetów PAN,

1996 przedstawiciel Wydziału Technologii Drewna w Międzynarodowej Unii Leśnych Organizacji Badawczych (IUFRO),

1988—1990 wiceprzewodniczący Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej,

członek komitetów organizacyjnych licznych konferencji i sympozjów naukowych w kraju i za granicą,

1980—1989 współzałożyciel i przewodniczący NSZZ „Solidarność” w Akademii Rolniczej, internowany w grudniu 1981 roku; budował podstawy organizacyjne związku, włączając się aktywnie w dyskusje nad samorządnością uczelni,

członek Ogólnopolskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki NSZZ „Solidarność”; autor „Raportu o stanie Uczelni”,

1989—1991 senator Rzeczypospolitej Polskiej I kadencji.

NAGRODY I ODZNACZENIA

Został odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia

Polski, Złotym Krzyżem Zasługi oraz uhonorowany medalem „Ad Perpetuam Rei Memoriam”.
Zmarł 22 maja 1998 r. Spoczywa na cmentarzu parafialnym przy ulicy Lutyckiej w Poznaniu.

Źródło: Księga jubileuszowa Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu.
Poznań 2006.

Opracowanie:

Magdalena Grygiel - Biuro Promocji i Współpracy z Praktyką